

Despre valoarea purității

Cuprins:

- 1. Sfânta Scriptură ne îndeamnă la curăție
- 2. Dragostea
- 3. Mulți oameni confundă termenul de a iubi cu cel de a fi îndrăgostit
- 4. Sexualitatea
- 5. Relație cu partenerul fără asumarea responsabilității?
- 6. Comoara unei inimi curate

Fiecare om se confruntă cu tema sexualității. Puțini oameni sunt însă conștienți de rolul deosebit de important pe care îl joacă raportarea corectă la acest subiect în formarea conștiinței și a întregii personalități umane. De asemenea, puțini sunt cei care realizează faptul că numai printr-o raportare corectă la sexualitate putem să îi tratăm cu respect pe semenii noștri și mai ales pe persoanele de sex opus.

Din păcate foarte mulți oameni, chiar și în cadrul grupurilor și denominațiilor religioase, s-au îndepărtat de standardul lui Dumnezeu în acest domeniu în ceea ce privește comportamentul, sentimentele, modul de gândire și vorbire. Câteva exemple dovedesc clar acest lucru: mulți pun sub semnul întrebării dacă masturbarea este păcat, rar se întâmplă ca cineva să nu aibă relații sexuale înainte de căsătorie, și cei care vor să fie puri până la ziua căsătoriei sunt considerați a fi de modă veche și cu privire obtuză. Deși pornografia este privită încă ca ceva greșit sau anormal, chiar și în lumea „creștină” foarte puțini sunt tinerii care să nu fi consumat încă astfel de imagini josnice și murdare. Foarte puțin se vorbește și despre curăția în cadrul căsătoriei, iar recăsătoria după divorț este un lucru cât se poate de normal în multe cercuri religioase. Un alt subiect tabu este și îmbrăcămintea femeilor care îi ispitește pe bărbați, dând astfel prilej la multe gânduri și priviri necurate.

Prin articolul de față dorim să îi ajutăm pe oameni să devină conștienți de responsabilitatea pe care o prezintă contactul cu sexualitatea. Totodată vrem să îi încurajăm pe tinerii care mai au încă un simț pentru valoarea curăției sufletești să se opună presiunii pe care o exercită anturajul sau mass-media prin exaltarea dorinței sexuale.

În cele ce urmează prezentăm doar pe scurt convingerile noastre cu privire la acest subiect, dar suntem deschiși să răspundem la orice întrebări sau nelămuriri care izvorăsc dintr-un interes sincer.

✚ 1. Sfânta Scriptură ne îndeamnă la curăție

În Biblie găsim încurajări și muștrări clare cu privire la curăția sufletească și trupească. Nivelul înalt de moralitate la care suntem îndemnați prin Biblie, relevă ființa și voia lui Dumnezeu, acesta fiind un semn distinctiv clar față de celelalte religii și ideologii.

Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți. Trăiți în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros”, lui Dumnezeu. Curvia, sau orice altfel de necurăție, sau lăcomia de avere, nici să nu fie pomenite între voi, așa cum se cuvine unor sfinți. Să nu se audă nici cuvinte

porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire. Căci știți bine că nici un curvar, nici un stricat, nici un lacom de avere, care este un închinător la idoli, n-are parte de moștenire în Împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu. (*Efeseni 5:1-5*)

Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari. (*Evrei 13:4*)

Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu. Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți, în Numele Domnului Isus Hristos, și prin Duhul Dumnezeului nostru. (*1 Corinteni 6:9-11*)

Este remarcabil faptul că în Biblie deseori curvia, necurăția și lăcomia sunt amintite împreună, un exemplu evident fiind pasajul din Epistola către Efeseni 4:17-20.

Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgânii, în deșertăciunea gândurilor lor, având mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dat la desfrânare, și săvârșesc cu lăcomie orice fel de necurăție. Dar voi n-ați învățat așa pe Hristos. (*Efeseni 4:17-20*)

Biblia dezvăluie caracterul egoist și lacom al unor astfel de păcate, dând astfel la iveală că acestea se opun foarte mult caracterului altruist al dragostei și distrug în oameni capacitatea de a iubi.

✠2. Dragostea

Poate că pare ciudat pentru unii, dar dragostea și sexualitatea nu sunt deloc identice. Sexualitatea se restrânge doar la partea sexuală a relației dintre un bărbat și o femeie și trebuie să fie o expresie a dragostei dintre ei. Sexualitatea poate „să funcționeze” și fără dragoste, dar inițial nu acesta a fost planul lui Dumnezeu. Faptul că mulți, atunci când vorbesc despre dragoste, se referă de fapt la satisfacerea sexuală, este un indiciu trist al pierderii unor valori mai înalte.

Câteva pasaje scrise de apostolul Pavel arată ce ar trebui să caracterizeze dragostea.

Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. (*1 Corinteni 13:4-7*)

Dragostea caută ce este cel mai bine pentru ceilalți, chiar și atunci când dă de greu. Dragostea nu este egoistă și nu vrea să-și împlinească propriile dorințe și închipuiri. Dragostea vrea să îi protejeze pe ceilalți de orice le-ar putea distruge capacitatea de a iubi și onorabilitatea. De aceea dragostea merge uneori mână în mână cu strictețea față de ceilalți, dar în special cu strictețea față de sine și față de propriul egoism și propria vanitate. Dragostea nu pune stăpânire pe ceilalți, ci le respectă libertatea și responsabilitatea în fața lui Dumnezeu, a creatorului. Dat fiind că dragostea este altruistă, nu se transformă în amărăciune când

e disprețuită sau nu e împărtășită.

✚3. Mulți oameni confundă termenul de a iubi cu cel de a fi îndrăgostit

Mulți oameni cred că a iubi înseamnă același lucru cu a fi îndrăgostit, adică o stare de exaltare emoțională, care poate foarte ușor să se încheie cu un eșec emoțional major. Exaltarea emoțională puternică apare adesea când oamenii se au reciproc în centrul vieții, ocupând astfel primul loc în viața partenerului, care i s-ar cuveni, de fapt, doar lui Dumnezeu.

Mulți își caută valoarea, conștient sau inconștient, în cât de atractivi sunt pentru persoanele de sex opus. Când o astfel de relație dă greș și dezamăgirea e pe măsură. Izbirea de realitate, faptul că nu sunt chiar atât de importanți pentru cealaltă persoană pe cât au crezut, e foarte dureroasă și duce adesea la disperare. Dar chiar și atunci când partenerii de viață rămân credincioși până la adânci bătrâneți, moartea tot îi va despărți odată. Cel târziu în acest moment devine clar că nu ne putem clădi fericirea pe oameni, pe care cu siguranță îi vom pierde la un moment dat.

Doar cei care își găsesc siguranța în dragostea lui Dumnezeu sunt păziți de disperarea asociată multor astfel de situații de viață. Numai siguranța în Dumnezeu ne ferește de zidirea relațiilor cu partenerul de viață pe sentimente schimbătoare. Bineînțeles că și sentimentele își au locul lor în astfel de relații, dar pentru o relație de viață, până la moarte, e nevoie de dragoste sobră, altruistă. Aceasta se manifestă în disponibilitatea de a pune la o parte propriile închipuiri, dorințe și sentimente, în atitudinea de slujire unul față de altul precum și în căutarea voinței lui Dumnezeu atât împreună cât și pentru celălalt.

Tinerilor le lipsește de multe ori maturitatea necesară pentru a se putea raporta corect la atracția emoțională asociată stării de îndrăgostire și alunecă ușor în relații sexuale. Astfel, nici nu apucă să realizeze că astfel de relații sunt în aceeași măsură prețioase și pline de responsabilitate, fiindcă baza corectă e deja distrusă, întrucât folosirea sexualității ca mijloc de satisfacere a plăcerilor, hrănește egoismul nesățios, conducând la dependență fatală de sentimentul sexual. În cele din urmă, aceasta nu mai are nimic de a face cu o relație, fiindcă relația înseamnă că cei doi sunt axați pe celălalt, nu pe sine, caută folosul, binele și slujirea celuilalt. Din păcate, astfel, chiar această capacitate de a iubi, de a-l respecta pe celălalt, de a-l trata ca om și nu ca ființă sexuală, se distruge din ce în ce mai mult. Astăzi, prin faptul că mass-media tratează acest subiect fără rușine sau inhibiții, se promovează din ce în ce mai mult începerea unor astfel de experiențe la o vârstă cât mai precoce. Din nefericire, în jurul nostru se găsesc peste tot imagini, texte, slogane necurate, cu dublu înțeles și cu astfel de sugestii.

Aspectul fizic este cel ce stă de multe ori la baza unor astfel de relații. Oamenii „iubesc” trupul, aspectul exterior fără să cunoască interiorul celuilalt. De aceea mulți, nu doar tinerii, se îngrijesc foarte mult de fațadă în loc să se îngrijească de frumusețea caracterului și a sufletului și să devină astfel oameni stabili, în stare să-și stăpânească instinctele în loc să se lase stăpâniți de ele. Moda este un alt factor care contribuie la starea actuală, pentru că scopul ei este de a crea haine care scot în evidență anumite părți ale corpului făcându-l astfel atractiv pentru persoanele de sex opus, ceea ce conduce la multe gânduri necurate. Când oamenii sunt axați pe exterior arată cât de goi și săraci sunt pe dinăuntru.

Pasajul următor din Noul Testament vorbește despre cum a vrut Dumnezeu să fie frumusețea femeilor:

Tot astfel, nevestelor, fiți supuse și voi bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor, când vă vor vedea felul vostru de trai: curat și în temere. Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care

stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu. (1 Petru 3:1-4)

⚓4. Sexualitatea

Sexualitatea a fost dăruită omului de către Dumnezeu, un dar prin care bărbatul și femeia se pot dăruia unul altuia într-o dragoste sinceră, pentru a transmite darul vieții urmașilor lor. Omului i s-a încredințat această demnitate de a-și păstra integritatea sexuală numai în cadrul relației de căsătorie, unde fiecare partener aparține celuilalt și nimănui altcuiva. Relația de căsătorie se bazează pe dorința și angajamentul reciproc, pentru întreaga viață, la loialitate, grijă și responsabilitate. Numai bazându-se pe aceste valori nobile sexualitatea poate fi după voia lui Dumnezeu. Lipsa acestora cauzează multe divorțuri și lasă urme adânci în sufletul copiilor și al partenerilor rămași singuri.

⚓5. Relație cu partenerul fără asumarea responsabilității?

Astăzi este destul de normal ca tinerii să trăiască împreună fără a fi căsătoriți. Dar dacă un bărbat și o femeie vor să trăiască împreună fără să fie căsătoriți, prin asta evită să exprime tocmai esența a ceea ce legătura lor vrea să însemne: iubire, loialitate necondiționată și dorința de a-și asuma responsabilitatea unul pentru celălalt. Într-o astfel de relație în care un partener vrea doar „să-l încerce” pe celălalt, nu se poate forma o încredere profundă, pentru că scopul este mai degrabă satisfacerea dorințelor și așteptărilor personale decât disponibilitatea de a sluji și a dăruia. O astfel de relație pornește de la ideea că oricând partenerii se pot despărți în cazul în care „nu merge”.

Mulți își doresc doar plăcerea acestei experiențe, dar nu și responsabilitatea pe care o implică. Vor să fie adulți, dar nu vor să-și asume consecințele deciziilor și acțiunilor lor. Vor doar să trăiască experiența sexuală, dar nu doresc să dea viața. Astfel, acest abuz al sexualității devine un act îndreptat direct împotriva vieții. În caz de sarcină, multe persoane recurg la avort pentru a stârpi viața. Iar acest fapt cutremurător al multor copii uciși, care încă nici nu s-au născut, nu conduce pe nimeni la conștientizarea necesității unei schimbări fundamentale în domeniul sexualității, atât la nivel individual, cât și la nivelul mentalității colective.

Pilulele contraceptive par a fi o soluție inofensivă și sunt întrebuintate foarte frecvent de femeile tinere în cadrul relațiilor fizice înainte de căsătorie. Cu toate acestea, mulți nu sunt conștienți de efectele negative pe care utilizarea contraceptivelor o are asupra sănătății (informațiile necesare cu privire la acest fapt sunt ușor regăsite). Cu mult mai grav este faptul că aceste tablete nu au doar un efect „contraceptiv”. În cazul în care fertilizarea are loc, efectul contraceptivelor este de a împiedica implantarea ovulului fecundat în uterul femeii – deci a omului care tocmai a început să existe! – și negăsind acest adăpost în uterul mamei se desprinde și astfel moare.

Ordinea stabilită de Dumnezeu în creație este ca omul să respecte viața și aceasta ne obligă pe fiecare la asumarea celei mai mari responsabilități și în legătură cu problema sexualității. Având în vedere faptul că relațiile cu partenerul au menirea de a transmite miracolul vieții, omul trebuie să fie apt pentru asumarea acestei responsabilități familiale, iar pentru aceasta, înainte de toate, trebuie să fie în stare să se autodisciplineze. Una dintre însușirile importante care îl caracterizează pe un om matur este tocmai puterea de a-și stăpâni pornirile și dorințele sexuale. De aceea fiecare om care dorește să trateze cu responsabilitate tema căsniciei și a sexualității va exercita controlul de sine și își va păstra dorințele față de sexul opus doar pentru partenerul cu care își va petrece întreaga viață în spațiul protejat al căsătoriei.

✠6. Comoara unei inimi curate

Când noi, în calitate de creștini, vorbim despre curăție, nu ne restrângem doar la domeniul sexualității. Lupta noastră pentru puritate se reflectă în toate aspectele vieții: în sentimente și gânduri, în atitudini și motivații, în relațiile pe care le zidim cu ceilalți, în cuvinte și în fapte.

Hristos spune că cei care au o inimă curată sunt fericiți, fiindcă inima curată le dă acces la Dumnezeu, care însuși este într-un tot lumină:

Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric. *(1 Ioan 1:5)*

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! *(Matei 5:8)*

Și credincioșii din Vechiul Testament știau deja acest lucru:

Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt? – Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele. *(Psalm 24: 3-4)*

Pentru evrei inima reprezenta sediul gândurilor, al motivațiilor și al deciziilor. Așadar omul nostru dinăuntru, care nu e vizibil în exterior, trebuie să fie curat, luminos, limpede, fiindcă Dumnezeu ne cunoaște inima. Inima curată este sinceră și liberă de motivații egoiste. Ea slujește cu modestie și umilință și îi este groază de orice necurăție, fiindcă mereu aspiră spre o conștiință curată și nu aruncă nicio privire curioasă spre atracțiile lumii.

Se odihnește în Dumnezeu, cu deplină încredere că El ne dăruiește tot ceea ce avem nevoie.

Dragostea la care vrea să ne conducă Dumnezeu cuprinde și aceste însușiri pe care le regăsim în pasajele următoare:

Ținta poruncii este dragostea, care vine dintr-o inimă curată, dintr-un cuget bun, și dintr-o credință neprefăcută. *(1 Timotei 1:5)*

Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima. *(1 Petru 1:22)*

Isus este exemplul acestei dragoste desăvârșite. S-a apropiat cu adevăr și sinceritate de oameni descoperindu-le astfel ipocrizia și chemându-i la pocăință pe cei păcătoși. I-a căutat pe cei rătăciți și le-a oferit iertare și mângâiere celor cu inima zdrobită, aceluia care cu adevărat s-au întristat în urma păcatelor lor. I-a întărit pe cei smeriți, asigurându-i de mila lui Dumnezeu, iar celor care s-au încrezut în sine le-a spulberat orice speranță falsă. Faptul că Isus a fost gata să îndure o moarte nedreaptă confirmă și mai mult adevărul cuvintelor sale și sinceritatea dragostei lui. Dumnezeu L-a înviat din morți și această veste bună a fost mesajul pe care ucenicii Săi, care s-au întâlnit cu El în mod personal după învierea Lui, l-au transmis întregii omeniri. Astfel a luat naștere biserica, comunitatea aceluia care cu seriozitate și devotament vor să trăiască o viață curată, slujindu-l pe Dumnezeu. În ciuda faptului că sunt puțini oamenii care își doresc o astfel de viață, Biserica lui Hristos există și astăzi. Și printre noi sunt astfel de oameni, care au trăit în păcatele amintite mai sus. Dar când Isus ne-a chemat la pocăință, am experimentat o mare schimbare în viața noastră. Prin puterea și libertatea pe care le primim de la Isus putem să spunem NU acelor dorințe

sexuale care ne-au încătușat mai demult. Dragostea lui Dumnezeu față de noi a dat sens vieții noastre. Avem deplină încredere că El ne dorește tot ceea ce este bun, că este mereu alături de noi pentru a ne oferi ajutorul în ispitele și luptele pe care le avem. De aceea nu ne mai căutăm valoarea în ochii oamenilor ca să fim cât mai atractivi și de dorit pentru ei. Putem fi liberi de egoism ca să le dăruim celorlalți ceea ce este bun și să-i iubim cu curăție și sinceritate. În această luptă comună, ne încurajăm reciproc ca să rămânem credincioși acestei decizii de a trăi o viață pe placul lui Dumnezeu.

Te invităm și pe tine să cunoști viața trăită cu Dumnezeu!

Adresa Ta de e-mail*:

Mesajul*:

[Trimite mesajul](#)

Copyright © www.crestini.info - Toate drepturile rezervate.
Conținutul acestor pagini poate fi reprodus integral, fără modificări pentru uz personal.
Orice alt tip de folosință este restricționată de permisiunea noastră!